SUNTEM ROMÂNI ŞI PUNCTUM. /M. EMINESCU/

Ţara

2 IUNIE 1992
Nr. 23 (93)
PREŢUL 1,5 rub.

Publicaţie a Frontului Popular Creştin Democrat

Apare din iunie 1989

Fax 234 480 Telex 163 164

EROII COCIERILOR

Zilele trecute voluntarii moldoveni, printr-un atac suprinzător, au ocupat poziţiile din preajma pădurii ce se află la o mare depărtare de sat. Însă, dindată cum au început să se strecoare în tranşeele făcute de ei în pripă, de la comandamentul poliţiştilor se transmite dispoziţie să părăsească poziţiile şi să se retragă în sat. Acuma, în locul strategic, fluiera zile în şir fîlfîia drapelul Andreiev, iar cazacii adunau armament din cel mai modern, îndreptîndu-l spre poziţiile poliţiştilor. Pe la miez de noapte, în preajma satului de peste Nistru apăruseră pe neaşteptate o gaşcă de cazaci, care trăgeau rafale sporadice de automat în sus, chiuind şi hăuraznic, iar alţii, nostalgici după plaiul natal, cîntau în mai multe voci «Katiuşa». Ajunşi la ei acasă! Poliţiştii i-au lăsat să se apropie şi dintr-o rafală de automat i-au doborît pe toţi la pămînt. Cadavrele celor morţi se conturau la lumina palidă a nopţii de primăvară tîrzie. Între smîrnovişti şi poliţişti se întindea o cîmpie de inişte, peste care a început zi se descompuneau cadavre neputînd fi luate de-acolo de către medici, căci locul era minat. Poliţiştii au observat cum cazacii se pregătesc, împreună cu soldaţii, artileria pentru tragere şi s-au camuflat bine după blocurile de beton armat şi curînd toate proiectilele prinseseră să zboare vuind peste sat. Cazacii şi soldaţii au cercat să treacă şi la ofensivă, dar după ce poliţiştii le-au aprins două tancuri au rămas pe poziţii şi trăgeau numai din tunuri grele în direcţia Cocierilor. Sătenii de-aici demult s-au obişnuit cu războiul, însă un bombardament mai intensiv l-au simţit pe pielea lor în acei zori de vară. Deşi lumea demult nu mai dormea, s-au grăbit să se retragă care şi cum a reuşit în beciuri. Un obuz orb căzu taman în ograda lui Ion Croitoru nimicindu-l pe stăpîn, iar copilului rupîndu-i piciorul de la genunchi. La poartă se zbătea în convulsii o mamă tînără la pămînt, iar un copil sugaci, încercînd se chinuia să ajungă la sînul dezgolit şi însîngerat. Oamenii din beciul rece ascultau în adîncă tăcere împuşcăturile de afară. Curînd, Ioana Croitoru care-şi văzuse bărbatul mort, rămas în grădină, scîncea surd, cercînd să închipuiască un pansament cît de cît pentru a opri sîngele copilului ce se scurgea din piciorul rupt şi nu mai dădea semne de viaţă. În uşa gîrliciului odinioară se prăvălise o vită. Fusese atinsă în şold de un glonţ cu centrul deplasat şi într-o clipă ieşiseră toate borheele afară. Un rîu de sînge se prelingea în jos pe scările mucegăite ale gîrliciului, închegîndu-se la picioarele celora din beci. Oamenilor le licăreau ochii de spaimă. Dinspre Nistru adia un miros de salcîmi înfloriţi amestecat cu iz de cadavre descompuse. Era înghesuială şi năduf. Şi în toată învălmăşeala momentului, în fundul zămnicului, pus pe ocniţă, un bărbat cu fruntea bandajată «chinuia» un tranzistor străduindu-se să afle ştirile zilei, sperînd la o salvare cît de cît. Mai întîi a recepţionat radio Tiraspol. Se auzea o voce gravă, cu accent căzăcesc:

«Grajdane! Rodnaia Pridnestrovie v opasnosti! Vstavaite na zaşcitu iskonno russkoi zemli!...»

— Afurisit fie tot rusul de pe faţa pămîntului, blestemă Ioana Croitoru, alungînd înrăită o gîrgiriţă de pe rana sîngerîndă a fiului. — Să nu aibă nici cînd pămînturi, nici pentru cimitire!

— Prinde, măi, Moldova noastră, ordonă bărbatului cu tranzsitorul o femeie cu ochii mari, scăldaţi în ură. — O să vină ai noştri de la Chişinău, o să vină...

Bărbatul se grăbi s-o facă. Afară continuau canonadele. Cînd se mai linişti niţel, oamenii ascunşi de moarte în beci au prins cu urechea postul radioului naţional. De la Chişinău se transmitea în toată amploarea cîntece de pahar cu chiuit şi strigături răzleţe.

Boris DRUŢĂ
mai 1992

O ÎNTREBARE PENTRU PRIMARUL CHIŞINĂULUI

Dle primar, la capătul bulevardului Ştefan cel Mare (dinspre Gara feroviară) se înalţă unul dintre odioasele monumente cu inscripţia: «Glorioasei Armate Sovietice...». Oare nu sînt deajuns «monumentele» ce şi le înalţă glorioasa armată sovietică în localităţile Roghi, Dubăsari, Coşniţa...? Pe conştiinţa cui stau aceste monumente?

G. BOGAŞIERU,
Chişinău

MULŢUMIM, ORADEA!

În ziua de 27 mai, la sediul central al Frontului Popular Creştin Democrat au sosit ajutoare umanitare din partea Societăţii Culturale«Bucureşti-Chişinău»—FilialaBihor, însoţite de domnii Stanca Mihai şi Oniţă Dumutru. Cele circa 15 tone de produse alimentare, îmbrăcăminte şi încălţăminte pentru copii vor fi distribuite refugiaţilor, precum şi combatanţilor aflaţi în zona Transnistriei şi familiilor lor.

Conducerea F.P.C.D. mulţumeşte Societăţii «Metalica», S.C. «Olimpia», întreprinderii sere, întreprinderii avicole, toate din Oradea, precum şi Bisericii reformate din Oradea pentru ajutorul acordat fraţilor aflaţi în suferinţă.

Biroul de presă al F.P.C.D.

K.G.B.-ul citeşte «Ţara» cu... foarfecele

În caz că vă îndoiţi de existenţa cenzurii în Basarabia şi în timpul domnului Snegur, aşi dori să vă relatez următorul incident. De curînd am primit din Chişinău mai multe ziare româneşti, printre care şi «Ţara» din 21 ianuarie 1992. Articolul «Ai noştri fraţi de dincolo de K.G.B şi Prut» relata în mod admirabil eforturile declasate dar, din păcate, de multe ori eficiente ale unei «elite» de ziatişti din ţară de a-i învrăjbi pe românii din ţară contra românilor din Basarabia, redînd unele exemple singulare de ostilitate a bolşevicilor faţă de «restul românilor» sau pur şi simplu inventîndu-le.

În continuare a urmat articolul explicativ «Fraţii noştri» de la ziarele unde nu lucrează fraţii noştri", în care eforturile acelor pseudointelectuali ziarişti de a-i învrăjbi pe fraţii români între ei era pus într-un context consperativ-internaţional al unei «noi ordini mondiale», în care o oligarhie politico-bancară să aibă control asupra întregii lumi.

Ei bine, dragii mei, ultima parte din articolul d-stră n-a mai ajuns la mine. «Miini grijulii (de fapt, foarfeci grijulii) au decupat, mai mult sau mai puţin artictic, fragmentul cu pricina, cenzurînd ce nu a convenit K.G.B.-ului.

De ce oare K.G.B.-ul nu vrea ca noi, românii din America, să aflăm că există deja o maşină a presei în România care vrea să îi învrăjbească pe români între ei? Bănuim pentru că îi este frică de români, cînd aceştia nu se lasă dezbinaţi şi sînt uniţi.

Oricum mult succes în continuare, iar K.G.B.-ului un şut în c...!

Gabriel GERASIM,
Portland, Oregon, S.U.A.

Singele apă nu se face

Adesea revin la gîndul că nenorocirile prin care trece acest neam mult prea paşnic sînt o pedeapsă a lui Dumnezeu pentru marele păcat ce constă în ambiţia de a crea un stat atrificial pe acest colţ de pămînt românesc, pentru nedorinţa noastră de a reveni la Patria noastră firească — România, pentru neînţelegerea acestui lucru elementar, că republica Moldova «integră, independentă, suverană şi indivizibilă», (în concepţia unora) nu poate exista de una singură şi că numai împreună cu Ţara şi tot neamul putem supraveţui. Dar sînt sigur că în timpul cel mai apropiat şi cei mai înveteraţi mancurţi vor înţelege acest mare adevăr şi reîntregirea se va produce neapărat. Mă bucură totuşi faptul că curba trezirii conştiinţei naţionale e în continuă ascendenţă, că tot mai mulţi consingeni, colective întregi aderă la Consiliul Naţional al Unirii şi, deci, nu e departe momentul cînd numărul unioniştilor va prevala asupra celor rătăciţi şi dezorientaţi de propaganda antiromânească.

Ar trebui să-şi dea seama fiecare că nu România are nevoie de noi, ci invers, noi, basarabenii, transnistrenii avem nevoie de România, adică de Patria noastră a tuturor românilor. Iar cei care mai stau la îndoială, ar fi bine să plece macar pentru vreo cîteva zile în călătorie prin România şi să se convingă că avem o Ţară frumoasă ca-n poveşti cu un potenţial economic capabil să asigure nu numai necesităţile interne ale României reîntregite, dar şi cu mari posibilităţi pentru export, cu oameni buni la suflet, primitori şi săritori la nevoie şi că, în sfîrşit, aceşti oameni sînt adevăraţii noştri fraţi. Dar istoria se repetă. Aşa cum în 1917-1918 salvarea noastră a constat în Unirea cu Ţara, aşa şi acum: salvarea de dezmăţul forţelor imperiale pe plaiul nostru e numai şi numai la reunirea cu Ţara. Să cugetăm un pic. Poate oare «republica Moldova» să ţină piept armatei imperiale ruseşti? Ori mai stă cineva la îndoială că noi nu luptăm cu «separatiştii smirnoviştii», ci anume cu imperiul rus, care vinează să-şi refacă hotarele de altă dată? Dar care e garanţia că ostilităţile se vor limita cu zona Transnistriei şi focul nu se va extinde şi în dreapta Nistrului? Tare mă tem că într-o bună zi ne vom trezi cu trupele ruseşti la Prut şi atunci ce ne facem. Atunci vom vrea să ne unim cu Ţara, dar va fi prea tîrziu, căci trupele imperiale nu ne vor permite s-o facem. Fiţi atenţi, primele semnale în acest sens le avem de acum: la sud au început să-şi facă mendrele din nou găgăuzii, iar coloana a 5-a de pe întreg teritoriul republicii aşteaptă momentul prielnic pentru a ne înfige cuţitul în spate. Concomitent, slavii ne-au declarat şi un război economic deschis dorind să ne pună cu totul în genunchi, să paralizeze definitiv economia republicii şi să provoace nemulţumirea maselor largi pentru starea mizerabilă în care s-au pomenit. Cu atît mai mult că forţele neobolşevice din republică atîta şi fac: toarnă mereu benzină în foc, instigînd lumea, că chipurile Frontul Popular e de vină, că lui i-a trebuit limbă, grafie, tricolor, imn de stat şi, în genere, ieşire din imperiu. Şi, din păcate, aceşti farisei mai au încă credibilitate la oamenii simpli şi necăjiţi.

A sosit timpul să înţelegem cu toţii că de la răsărit tot timpul au venit peste noi numai nenorociri şi acelaşi lucru se întîmplă şi azi. Şi toate acestea din cauza că încă nu înţelegem că sîntem români şi că doar împreună cu adevăraţii noştri fraţi putem exista.

Eu nu exclud că într-o bună zi «fratele mai mare» ne va opri curentul electric, gazul, va înceta livrările de combustibil, materie primă ş.a.m.d. Sau va ridica preţurile în aşa măsură ca să nu le mai putem procura. Ce vom face atunci, fraţii mei? Vom trîmbiţa şi în continuare că noi vrem să fim independenţi, că nu ne unim cu nimeni?

Salariile medii în România la ora actuală constituie aproximativ 30 mii de lei. Şi acum faceţi o analiză: o pereche de pantofi costă în jurul la 3 mii de lei, un costum — aproximativ 6 mii de lei, un kg de carne — 400 lei, un kg de salam uscat — aproximativ 600 lei, un kg de cartofi — 80 lei, un autoturism «Dacia» — 800 mii lei ş.a.m.d. Deci, care e puterea de cumpărare a unui salariu în România? Dar în republica «independentă, integră şi indivizibilă» Moldova? Cred că nu e greu să ne dăm seama că fraţii noştri de peste Prut trăiesc cam de vreo 6-8 ori mai bine ca noi. Aceste argumente le-am adus pentru cei care judecă cu burta, căci pentru adevăraţii patrioţi dragostea de ţară şi neam ţine de domeniul spiritului şi sufletului. Aşadar, va veni clipa cînd şi cei care judecă cu burta îşi vor da seama că împreună cu România le va fi cu mult mai bine. Iar între timp fraţii noştri de peste Prut fac tot posibilul să ne ajute şi trebuie să fii orb sau nebun să nu vezi asta...

Cu această ocazie vreau să le aduc calde mulţumiri şi totală recunoştinţă fraţilor mei din Braşov, cu care raionul Străşeni, cu concursul secţiei raionale a F.P.C.D., a stabilit cele mai strînse legături.

Astfel prefectura judeţiană Braşov, cu susţinerea materială a mai multor întreprinderi şi sindicate din municipiu, întreţin pe contul lor la studii în liceele din Braşov 42 de elevi din raion. Pe lîngă toate le pun la dispoziţie pe gratis de fiecare dată autocare cu care îi aduc din cînd în cînd acasă, la părinţi şi-i duc din nou la studii. Recent m-am întors din Braşov şi am fost foarte plăcut surprins cînd am aflat că filiala judeţiană Braşov a Asociaţiei mondiale «Pro Basarabia şi Bucovina» şi Fundaţia culturală «Neamul Românesc» din proprie iniţiativă au instituit o tutelă asupra elevilor-liceişti din Basarabia, se interesează de problemele lor, le ajută cu ce pot şi le organizează diferite excursii cu autocarul sau cu vagoane speciale prin Ţară, în locurile cele mai pitoreşti şi la monumente istorice. Şi în acest caz unele întreprinderi din localitate, dintre care în mod deosebit aş menţiona regionala C.F.R. Braşov, iau toate cheltuielile pe seama lor.

S-au înfiripat şi multe legături economice directe între întreprinderile din Străşeni şi Braşov. Iar între 4 şi 14 mai curent Camera de comerţ şi industrie din Braşov, conform unei înţelegeri mai vechi, a organizat pe contul ei nişte cursuri de marketing şi management special pentru o grupă din Bsarabia din care 4 persoane din rnul Străşeni. Şi această acţiune a fost completată cu organizarea unor excursii de agrement la Sinaia şi Poiana Braşov, cu vizitarea a mai multe întreprinderi importante din municipiu, cu stabilirea multor relaţii economice şi de suflet.

Le mulţumesc din inimă fraţilor mei de la Camera de comerţ şi în special dnilor Mircea Florescu, Ionel Florescu şi dnei Otilia Vintilă care ne-au tratat în tot acest răstimp ca pe nişte oaspeţi scumpi şi au făcut mari cheltuieli cu noi. De altfel, Camera de comerţ a acceptat cu bunăvoinţă să vină cu acelaşi corp de profesori, care ne-au ţinut şi nouă prelegerile, şi la Chişinău pentru a pregăti aici pe loc mai mulţi specialişti în domeniul marketingului şi a managementului, lucru pe care sper să-l organizăm noi, Frontul Popular, împreună cu Camera de comerţ din Chişinău pe la mijlocul verii.

Între timp, doritorii de a se iniţia în acest domeniu (ingineri, economişti), fără de care nu poţi păşi în economia de piaţă pot să se înscrie la secretariatul F.P.C.D. unde vor afla şi alte amănunte.

Şi dacă am povestit cîte ceva din vizita mea la Braşov aş mai vrea să menţionez despre întîlnirea pe care am avut-o cu mai mulţi reprezentanţi ai partidelor şi formaţiunilor politice şi culturale din Braşov, cu conducerea judeţiană. Vreau doar un moment să accentuez: toţi, independent de coloratura politică, sînt îngrijoraţi de evoluţia evenimentelor din Republica Moldova, sînt gata să ne vină în ajutor, doresc fierbinte Reîntregirea cît mai grabnică şi sînt de acord că Mircea Druc ar putea fi al II-lea Alexandru Cuza ce ar realiza acest deziderat sfînt.

Mai trebuie ca şi noi, basarabenii, să nu rămînem în urma trenului şi să participăm activ la alegerile viitorului preşedinte al României Reîntregite.

Aşa să ne ajute Dumnezeu.

Ilie BRATU,
deputat în Parlamentul
Republicii Moldova